

ЧИ МАЮ Я ПРАВО НА БЕЗПЕЧНЕ ДЛЯ ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я ДОВКІЛЛЯ?

Чи маю я право на безпечне для життя і здоров'я довкілля? На мою думку, юридично це доволі риторичне запитання, оскільки в конституційному законодавстві України чітко визначено, що кожен має невід'ємне право на життя. Також, ці поняття визначені в Загальній декларації прав людини та Конвенції про захист прав людини, які визнаються майже в усіх демократичних державах. Але чи насправді це так? Я вважаю, що фактично права людини порушуються кожного дня стосовно безпечного для життя і здоров'я довкілля.

По перше, в усьому світі кожної секунди працюють різноманітні заводи, електростанції, атомні станції та інші підприємства. Їхнє існування ставить під загрозу абсолютно кожну людину. Підтвердженням цього є аварія на Чорнобильській атомній станції, яка сталася 26 квітня 1986 року.

По друге, кожного дня ліси, ріки, моря та інші водойми потерпають від різноманітних викидів, в тому числі і викидів в атмосферу, що шкодить озоновому шару, який захищає нас. Є наукове доведення, що за останні десятиліття озоновий шар пошкоджений через численні викиди в атмосферу.

Злочинцями цих подій є люди, підприємці, ті, хто відповідає за роботу заводів, які шкодять довколишньому середовищу. Оскільки багато підприємств роздуваються відходів викидаючи їх у ліси та водойми.

Кожного дня мільйони людей не замислюючись, спонсорують власну загрозу життю та здоров'ю.

Також, наслідком атмосферних забруднень є аномальне потепління, яке загрожує існуванню людства.

Поки одні країни обговорюють потенційні наслідки зміни клімату, інші стикнулися з ними. З узбережжя острівної країни Тувалу переселяють людей: там, де колись були їхні будинки, нині вода. А в цей час в Україні підвищення температури призводить до змін у ритмі сезонних явищ: зростає кількість посух і повеней, що кидає виклики й так інертному сільському господарству. Зрештою, як це все пов'язано з правами людини?

Мільйони людей потерпають від жахливих наслідків надзвичайних природних катастроф, підсилені кліматичними змінами – від затяжної посухи в Субсахарській Африці до руйнівних тропічних ураганів у Південно-Східній Азії, Карибському морі та на Тихому океані. Упродовж літа 2018 року населення Північної півкулі від Полярного кола до Греції, Японії, Пакистану та США пережило виснажливу спеку та руйнівні лісові пожежі, які забрали життя сотень людей.

У той час як ми розуміємо процес зміни клімату переважно через його вплив на наше навколишнє середовище, саме руйнівні наслідки, із якими людство зіштовхується зараз та буде зіштовхуватись у майбутньому через зміну клімату, роблять цю проблему невідкладним питанням порядку денного захисту прав людини. Зміна клімату примножить та поглибить нерівність, а її ефект у майбутньому буде тільки накопичуватись та погіршуватись. Це зруйнує життя нинішніх і майбутніх поколінь. Саме тому нездатність урядів протистояти кліматичним змінам, що підтверджено значною кількістю наукових досліджень, може стати найбільшим порушенням прав людини в історії та зачепить декілька поколінь.

Робота численних підприємств призводять до аномального потепління, що шкодить людству і тим самим порушує права людини, визначені Загальною

декларацією прав людини, конституційними та іншими законами світу. Згідно зі статтею 3 Загальної декларації прав людини: Кожна людина має право на життя, на свободу і на особисту недоторканність. Відповідно до статті 3 Конституції України: людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Отже, держава зобов'язана охороняти право на життя. Але забруднення довкілля, кліматичні зміни сьогодні носять загрозливий характер та чинять вплив на життя людей. Держави ігноруючи ці очевидні загрози свідомо нехтують взятими на себе зобов'язаннями та піддають небезпеці життя власних громадян.

На мою думку, для того, щоб вирішити цю масштабну проблему, необхідно вжити заходів вже сьогодні. Різноманітні відходи, отруйні гази затримуються на поверхні землі на чималий проміжок часу. Кожна країна має прийняти відповідний закон для своєї держави, який перешкоджає загрозі забрудненню довкілля. Наприклад, це може бути відмова від пластикового посуду, поліетиленових пакетів. Цих заходів не достатньо для вирішення проблеми, але це стане маленьким кроком для подолання небезпеки. У багатьох країнах світу люди вже замислилися наслідками цієї країни і тому стало актуально перейти на більш екологічний вид транспорту такий, як електромобіль. Електромобіль не тільки сучасна та комфортна машина, але й порятунок для довкілля.

Можна дійти висновку, що мої права, а також права інших громадян на життя, здоров'я та безпечне середовище стоїть під загрозою. У вищезазначених статтях зазначено, що я маю право на життя, здоров'я та безпечне середовище. Але оскільки чимала кількість заводів та інших організацій кожного дня забруднюють довкілля, то тим самим нехтують загальноприйнятих прав людини та чинять злочин проти людства.